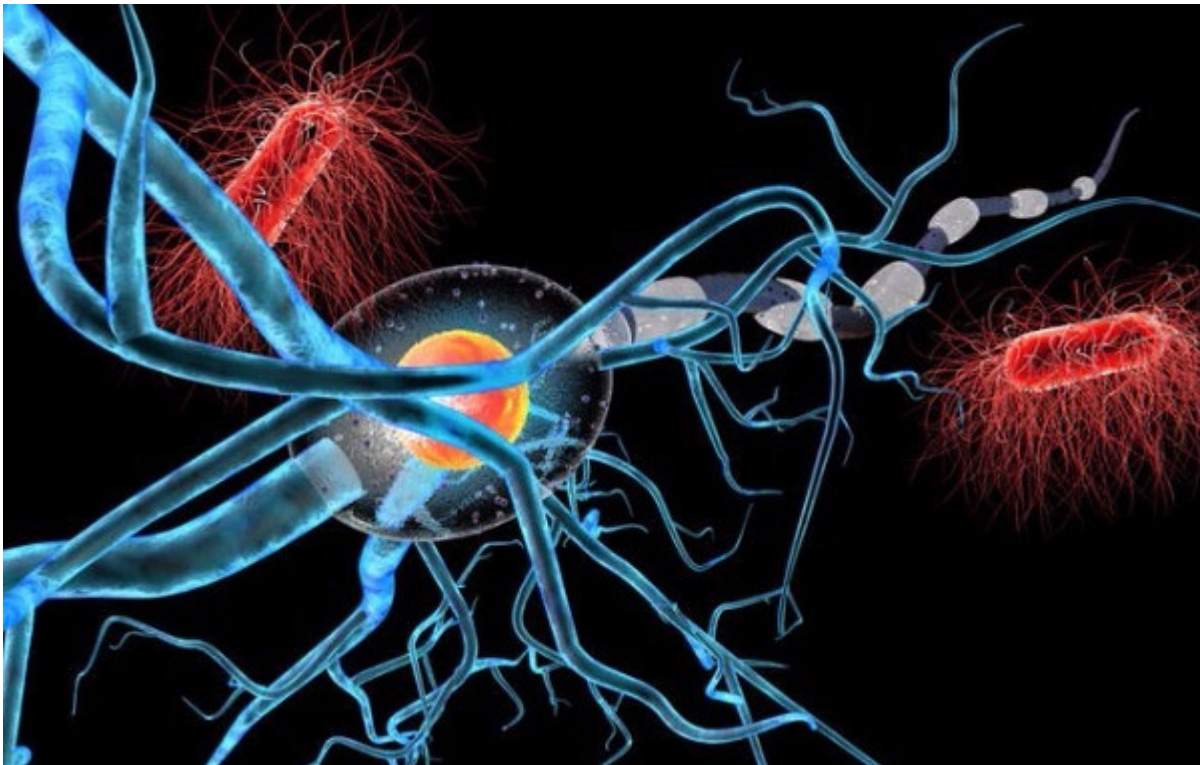

Αντισυμβατική θεραπευτική στρατηγική ελέγχει

Αν δεν

μπορείς να καταστρέψεις τελείως τον εχθρό σου, ίσως είναι καλύτερα απλώς να τον έχεις υπό έλεγχο. Αυτή είναι η λογική μιας νέας στρατηγικής Αμερικανών επιστημόνων, που προτείνουν να το πάρουμε απόφαση και να μάθουμε να ζούμε με τον καρκίνο μάλλον, παρά ξανά και ξανά, σαν τον Σίσυφο, να πασχίζουμε μάταια να τον εξοντώσουμε.

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τον Πέδρο Ενρίκες-Νάβας του Αντικαρκινικού Κέντρου Λι Μόφιτ της Φλόριντα, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο ιατρικό περιοδικό «Science Translational Medicine», δοκίμασαν την μέθοδό τους σε ποντίκια.

Όπως υποστηρίζουν, μια συχνή χημειοθεραπεία χαμηλής δοσολογίας που κρατά υπό έλεγχο τον καρκινικό όγκο, μπορεί συχνά να είναι πιο αποτελεσματική σε σχέση με τη συνήθη χημειοθεραπεία υψηλής δοσολογίας, που επιχειρεί να ξεριζώσει τα καρκινικά κύτταρα τελείως.

Η παραδοσιακή χημειοθεραπεία χρησιμοποιεί τις μέγιστες δυνατές δόσεις (λαμβανομένων υπόψη των τοξικών παρενεργειών τους), ώστε να καταστρέψει τον μέγιστο δυνατό αριθμό καρκινικών κυττάρων. Όμως παρά την επιθετική αυτή

θεραπεία, είναι σπάνια η πλήρης εξαφάνιση του καρκίνου, ενώ ο ασθενής υποφέρει από τις παρενέργειες. Παράλληλα, η συμβατική θεραπεία συνήθως αφήνει μέσα στον οργανισμό καρκινικά κύτταρα ανθεκτικά στα φάρμακα, τα οποία στη συνέχεια οδηγούν συχνά σε ανεξέλεγκτη επανεμφάνιση των όγκων.

Η νέα «εξελικτική-προσαρμοστική» στρατηγική προσαρμόζει τη δοσολογία των φαρμάκων ανάλογα με το πώς ανταποκρίνονται οι όγκοι. Στόχος είναι όχι η μέγιστη δυνατή συρρίκνωση, αλλά η σταθεροποίηση του όγκου και η ελαχιστοποίηση των καρκινικών κυττάρων που παραμένουν ανθεκτικά στα φάρμακα.

Τα πρώτα πειράματα με το φάρμακο *raclitaxel* (πακλιταξέλη) σε πειραματόζωα με καρκίνο του μαστού είχαν ενθαρρυντικά αποτελέσματα. Ενώ στα ποντίκια που έκαναν τη συμβατική χημειοθεραπεία, αρχικά οι όγκοι συρρικνώθηκαν και μετά επανεμφανίσθηκαν μόλις αυτή τελείωσε, σε όσα ζώα έκαναν την «προσαρμοστική» θεραπεία (η δόση του φαρμάκου μειωνόταν, όσο ο όγκος ανταποκρινόταν θετικά), ο έλεγχος των όγκων αποδείχθηκε τελικά πιο αποτελεσματικός. Χάρη στη δεύτερη θεραπεία, το 60% έως 80% των πειραματόζωων σταμάτησαν τελείως το φάρμακο, χωρίς να υποτροπιάσουν οι όγκοι τους για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Μια δεύτερη ευρωπαϊκή έρευνα, με επικεφαλής τον ανοσολόγο Ζερόμ Γκαλόν του ιατρικού Ινστιτούτου INSERM και του Πανεπιστημίου του Παρισιού, που δημοσιεύθηκε στο ίδιο περιοδικό, δείχνει ότι το μικροπεριβάλλον του όγκου παίζει μεγαλύτερο ρόλο στην ανάπτυξη των μεταστάσεων από ό,τι ο ίδιος ο όγκος. Η μελέτη βασίσθηκε σε δείγματα όγκων από 1.567 ασθενείς με καρκίνο του εντέρου.

Όπως ανακάλυψαν οι επιστήμονες, αν γύρω από έναν όγκο υπάρχουν αραιότερα λεμφικά αγγεία και λιγότερα Τ-κύτταρα του ανοσοποιητικού συστήματος, αυξάνεται η πιθανότητα να γίνει μετάσταση. Η ανακάλυψη αυτή αφενός μπορεί να οδηγήσει σε ένα νέο βιοδείκτη για την πρόβλεψη πιθανών μεταστάσεων, ενώ αφετέρου ενισχύει την πεποίθηση ότι η αντικαρκινική ανοσοθεραπεία σε πρώιμο στάδιο μπορεί να αποτρέψει τις μεταστάσεις.

Πηγή: ikypros.com